

АЛЬЯНС ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я:

відповідь на виклики, які спричинила агресія РФ в Україні

(Ситуаційний звіт №4 від 23.03.2022, спеціальний випуск: **Ситуація в Маріуполі**)

РЕЗЮМЕ

Маріуполь - прекрасне промислове місто з понад 430 000 мешканців, головний український порт на Азовському морі, зараз повністю зруйнований російською армією: там було знищено 90% усіх будівель. Намашаючись захопити місто, російська армія продовжує безперервні бомбардування, блокування гуманітарних конвоїв та евакуації мирного населення з міста.

Маріуполь – п'яте місто в Україні з найбільшою кількістю ВІЛ+ людей – 4700.

Альянс проводив там значну роботу в контексті протидії ВІЛ та туберкульозу. Зараз все знищено. Усі шоковані геноцидом, який проводить російська армія проти українців, за кілька днів перетворивши Маріуполь на українське Алеппо.

У місті досі перебуває близько 100 000 мирних жителів. Наразі послуги в Маріуполі не надаються. Нашу мобільну амбулаторію знищили обстріли. Офіси наших партнерських організацій були знищені і більше не функціонують. Зв'язки з більшістю жителів Маріуполя втрачені.

Декілька наших колег родом із Маріуполя. Наші серця з ними та їхніми родинами.

Альянс громадського здоров'я продовжує допомагати маріупольцям, яким вдалося втекти з міста, надаючи критичну підтримку та рятуючи життя.

ОГЛЯД СИТАЦІЇ

Фото: Євген Малолетка/Associated Press

З початку російської агресії Маріуполь (населення станом на 2021 рік - 431 859 осіб) перебуває у блокаді російських окупаційних військ. За даними Маріупольської міськради станом на 14 березня кількість загиблих мирних жителів у зв'язку з вторгненням Росії в Україну становить понад 3 тисячі осіб і постійно збільшується, точні дані надати нереально через постійні обстріли міста і його облогу. За даними міністра з питань тимчасово окупованих територій України Ірини Верещук станом на зараз у місті залишаються понад сто тисяч громадян. У місті наразі гуманітарна катастрофа, у місті не залишилось непошкоджених будівель. Велика кількість людей, не отримуючи медичної допомоги, не маючи їжі, не маючи води, вмирає. Бої за місто тривають.

Результат обстрілу пологового будинку в Маріуполі 9 березня

Фото: Євген Малолетка/Associated Press

Співробітники швидкої допомоги та волонтери вивозять поранену вагітну жінку з постраждалого в результаті обстрілів у Маріуполі пологового будинку. Незабаромі жінка та її дитина померли.

ДОСТУП ДО ПОСЛУГ З ПРОФІЛАКТИКИ ВІЛ

Діяльність до початку війни

За даними Маріупольського міського центру з профілактики та боротьби зі СНІДом, станом на 01.01.2022 р:

- Оціночна кількість ЛЖВ: **4 673** осіб

- Зареєстровано ЛЖВ: **4 448** осіб
- ЛЖВ на АРТ: **4 140** осіб
- Кількість нових випадків ВІЛ у 2021 році: **341** особа

До війни Маріуполь був одним з кращих прикладів відповіді на епідемії ВІЛ та ТБ.

Основними партнерами Альянсу в Маріуполі є громадські організації «Істок» та «Наша Допомога».

У 2022 році, за підтримки Альянсу і у рамках різних проектів, у Маріуполі було заплановано реалізацію наступних видів діяльності: тестування на ВІЛ, робота мобільної амбулаторії, доступ до доконтактної профілактики, соціальний супровід клієнтів, мікроелімінація вірусного гепатиту С, прискорена відповідь міст.

Не менше 35 осіб з числа групи ризику розпочали ДКП, з них 25 скористались послугою "транспортування", 3000 візитів представників уразливих груп здійснено до мобільної амбулаторії, не менше 200 ампул Налоксону видано для ЛВНІ - такими були кількісні цілі на поточний рік

Тестування на ВІЛ проводилось в 14 закладах охорони здоров'я, в офісі організації та ком'юніті-центрі для ЧСЧ спільноти, було протестовано 2863 особи (з них 2542 серед загального населення) і виявлено 39 нових випадки ВІЛ+.

За період з 01 січня по 22 лютого хоча б однією з профілактичних послуг було охоплено **712** клієнтів.

Діяльність після початку війни

За період з 24 лютого по 21 березня послуги було надано для 6 осіб. Від 01 березня **немає зв'язку** з жодним виконавцем проекту за фінансування Глобального фонду. **Надання послуг зупинено повністю.**

За інформацією від **ММГО «Істок»** частині співробітників (не менше 5 осіб) вдалося виїхати з міста, два соціальні працівники на момент початку бойових дій були у відрядженні поза містом. Інформації про інших колег поки немає – персонал Альянсу продовжує використовувати всі засоби зв'язку для подальшого з'ясування ситуації. Є інформація, що **офісу НУО вже не існує, тому що було пряме влучання ракети в будівлю.**

Працівники організації, яким вдалося виїхати, отримали підтримку від команди ГО «АЛЬЯНС. ГЛОБАЛ» в м. Дніпро, де функціонує шелтер для ЧСЧ громади на базі ком'юніті, є допомога від працівників проекту. За кошти інших донорів вдалось зняти квартиру.

Пряма мова від координатора ЧСЧ-проекту Кирила Майстренка (мовою оригіналу):

Мой родной город сейчас — это пылающие руины, усыпанные горами трупов невинных людей. **Мне повезло выбраться живым из настоящего ада.** Но многим моим близким и родным не повезло. Я не знаю, где они сейчас и живы ли они, но продолжаю верить, что они смогут выбраться и я снова смогу услышать их голоса, увидеть и обнять.

Я никогда не забуду и не прощу то, что сделали с моим городом русские «освободители». С 4-го марта не стало связи и любой возможности что-то узнать или передать информацию. Единственным источником связи был сосед, у которого ловило радио, но продлилось это не долго. С 6-го марта мы остались без газа, и весь город превратился в полевую кухню. Купить продукты было невозможно, все магазины или разрушены или разграблены.

В первые дни войны была уничтожена станция переливания крови и банк крови, единственный в городе. 28.02 на личном авто под обстрелами с врачом-инфекционистом, Исаенковой Ксенией Андреевной, смог **вывезти препараты АРТ из СПИД-центра, организовали пункт выдачи у нее на дому**. На следующий день больницу разбомбили.

Горящие дома никто не тушил, они выгорали на глазах. Каждый выход на улицу мог стоить жизни, но не выходить было нельзя, нужны дрова и вода. Постоянный страх, что в любой момент прилетит прямо сюда, в этот момент мысль была одна - если прилетит, пусть уж наверняка убьет сразу, что б не мучаться. Чудом меня дважды, чуть не задело осколками от разорванных снарядов, но тысячам людей не повезло. Оторванные руки, ноги, смерть. Ни осталось ни одной улицы куда не прилетел снаряд. От ещё недавно, стремительно развивающегося города размером практически со Львов ни осталось практически ничего.

Коментар від керівника ком'юніті центру у Дніпрі від ГО АЛЬЯНС.ГЛОБАЛ:

10 березня до нас в Інстаграм звернулися наші колеги з Маріуполя. Вони розповіли що живуть у підвалі вже декілька тижнів, йдуть постійні обстріли та єдиний магазин за 15 кілометрів від них. Ми допомогли їм фінансово, і перевели 3000 грн. Хлопці сказали, що не можуть поки вибратися, оскільки місто оточене російськими військами, і немає коридору для біженців, тільки 16 числа з'явилася можливість доїхати до Краматорська, пройшовши 5 блокпостів. У Краматорську вони найшли транспорт, який погодився їх довести до Дніпра. Ми запропонували їм залишитися у нашій орендованій квартирі для біженців. Вже 17 березня вони були в Дніпрі і приїхали на нашу орендовану квартиру. Ми запропонували їм окрему кімнату, щоб вони почувалися спокійно і могли нормально відіспатися і відпочити. Наразі хлопці набираються сил і будують плани на майбутнє. Ми забезпечили їх продуктовими наборами та фінансовою допомогою.

ДОСТУП ДО ЛІКУВАННЯ

Доступ до АРТ

Із 7 спеціалістів мобільної команди на зв'язок вийшли 3 (координатор, соціальний працівник та водій). Водієм мобільної команди повідомлено, що мобільна амбулаторія повністю зруйнована і експлуатації не підлягає. Діяльність проекту повністю зупинено.

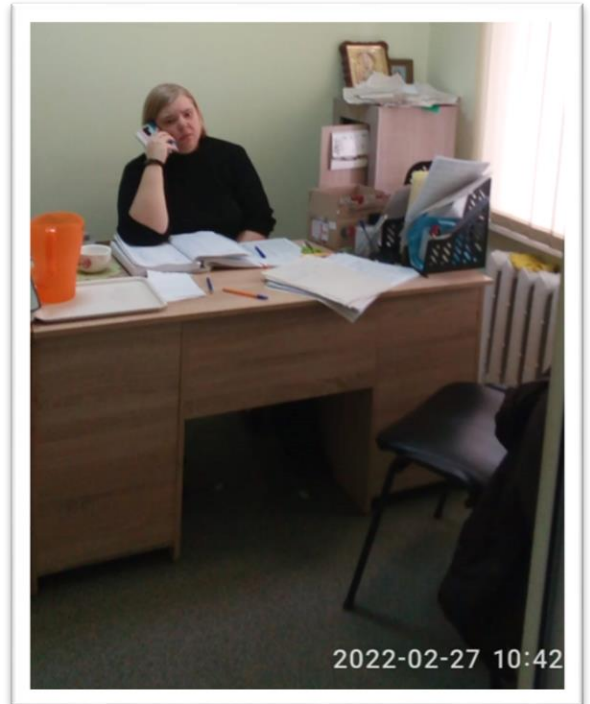
Замісна підтримувальна терапія

Пряма мова: Наталя Калужська, представниця спільноти ЛВІН, параюристка, пацієнтка ЗПТ (мовою оригіналу):

*На фото - **останній день роботи кабінета ЗПТ**. Благодаря этой женщине сотни людей были обеспечены жизненно необходимыми препаратами. Что с ней сейчас - неизвестно. Но я верю, что Катя и ее семья живы. Стараюсь отыскать людей с города Мариуполь. Пока сама без сил и здоровья, но у меня много друзей и я благодарю вас всех.*

Я завела тетрадь, и всё от начала записую и конспектирую. Хочу, чтобы люди знали и понимали правду. Три недели, мы жили в аду, где не было не только воды и еды, а даже чистого воздуха и туалета. Эти глаза детей и взрослых в очереди за едой с 8 утра до 14, за половник супа. Взрывы и запах, я не забуду никогда. Это кошмар и ужас. Я раздавала еду, но есть уже не могла. Это всё на кострах готовили и с таких продуктов, что чудо, что на технической воде никто не заболел. Но когда вылетели окна и минус 10, тут уже и я заболела, плюс дозировку пришлось убрать со 100 мг на 25 мг в сутки. Вот это конечно сильно подкосило. Но мы с мужем держались.

Ко мне обращаются сейчас десятки людей с разными потребностями. День-два наберусь сил, и я буду в строю. Спасибо большое, друзья. Мира и добра вам. Бог с нами и мы обязательно победим, и Украина будет духовной и хлебной житницей. Это пророческие слова, звучали 10 лет назад. Поэтому нет никаких сомнений - Украина переможе.

Діяльність до початку війни

Станом на 01.02.2022 року у Маріуполі **289** осіб отримували ЗПТ на базі 2-ох сайтів:

- КНП "Міський центр профілактики та лікування залежності м. Маріуполь", **263** пацієнти.
- КНП Маріупольської МР «Центр первинної медико-санітарної допомоги № 1 м. Маріуполя» - **26** пацієнтів.

Альянсом впроваджувались наступні проекти на базі Міського центру профілактики та лікування залежності:

- «Психосоціальний супровід пацієнтів ЗПТ» (за підтримки ГФ, через ГО «Наша допомога», було охоплено 100 пацієнтів).
- «Покращення якості та стійкості ЗПТ» (за підтримки CDC, технічна підтримка (фінансова мотивація персоналу сайту та мотивація пацієнтів ЗПТ))

Діяльність після початку війни

За словами директора КНП "Міський центр профілактики та лікування залежності м. Маріуполь", головного нарколога регіону **Олександра Пієнка**, робота сайті ЗПТ у місті припинена. Більшість пацієнтів змогли отримати препарати 26,27 та 28 лютого, але лише на 10-15 днів. На даний момент є інформація, що у приміщенні потрапила бомба, воно перебуває в аварійному стані, або зруйноване. Щодо працівників сайту інформація уточнюється: одна медична сестра на зв'язок останній раз виходила 20 березня, вона евакуйована в Новоазовськ в табір для біженців. Щодо другої медсестри інформації досі немає. Контакт з лікарем-наркологом востаннє був 28 лютого. Директор центру в евакуації в Полтаві.

Пряма мова:

«1 березня розпочались масовані обстріли. Снаряди розривались поруч з парком, льодовим комплексом, які розташовані поруч з медичним закладом. Тому співробітники мусили постійно сидіти в бомбосховищах. В перший день медична сестра намагалась вийти на сайт, для планової видачі препаратів для пацієнтів, що отримують препарати на руки, але почалась перестрілка, і вона повернулася додому. Третього березня була ще одна спроба зайти до медичного закладу, але у приміщенні потрапив снаряд, були пошкоджено сходи між першим та другим поверхами, установа знаходиться в аварійному стані. 4 березня санітарка проходила біля лікарні, вхідні двері та скло були вибиті, вона спробувала зайти в середину, але там вже почалось мародерство – винесли обладнання та техніку з першого поверху, а на другий поверх було неможливо дістатись.

Щодо мене, то спершу ми евакуювались в інший мікрорайон. 4 березня потрапив у свою квартиру - склопакети було вибито, рами вивернуто, в квартирі сина була пожежа на лоджії, ми її загасили. Але наші квартири ще були відносно цілі. 8 березня було потрапляння граду поруч з будинком, в якому повністю вибило вікна. Десь через 5 днів я приїхав до свого будинку, в квартиру я не зміг потрапити, адже повністю поплавились двері, у квартирі сина також, навіть в холодильнику поплавилось залізо.

17 березня на свій страх і ризик, я на власному автомобілі з родиною виїхали з міста по замінованій дорозі через Мелекіне в Нікольське, далі до Розівки на Пологи, але там був розбомблений пост, змушені були об'їжджати ґрунтовою дорогою. Між Орехово і Пологами нас обстріляли, але всі залишились живі, лише трохи пошкодили авто, так ми добрались до Запоріжжя, там нас зареєстрували. А далі ми поїхали маршрутом Дніпро-Царічанка-Полтава. Зараз починаю роботу лікарем-психіатром КНП «Полтавський обласний центр терапії залежностей полтавської обласної ради», багато нюансів, є велика різниця в роботі в порівнянні з Маріуполем, але нічого, потихеньку буду розбиратись..»

Пацієнти були забезпечені препаратом, орієнтовно, до 9 березня. Залишки ліків були евакуйовані до м. Мангуш, але воно на даний момент знаходиться під контролем російських військ. Стан у місті критичний, але позитивним є те, що значна частина пацієнтів ЗПТ пішли у лави територіальної оборони і захищають місто.

Працівники ГО "**Наша Допомога**", що працюють у Маріуполь з 26 лютого не виходили на зв'язок. Але 16 березня зі старшим соціальним працівником організації зв'язався працівник з Маріуполя Віталій, який також є пацієнтом ЗПТ, і повідомив, що він зі своєю сім'єю зміг

евакуюватись у Мелекіно. Незважаючи на складні умови перебування у цьому місті евакуації, це позитивна новина. Організація поповнила рахунок мобільного телефону Віталію, щоб підтримувати постійний зв'язок, готові надати будь-яку допомогу і підтримку.

ТУБЕРКУЛЬОЗ

Діяльність до початку війни

У Маріуполі діяльність за напрямом МПСС-ТБ впроваджувала Донецька обласна організація Товариства Червоного Хреста України. Послуги регіоні надавались на усій підконтрольній території, в тому числі, на південному напрямку - у Маріуполі, Мангуші, Вугледарі, а також у Волноваському, Мар'їнському та Великоновоселківському районах. Станом на 1 березня 2022 року в Маріупольському напрямку на супроводі перебувало: **222** клієнти, з них: ТБ – 122, ХРТБ – 100.

Діяльність після початку війни

Через війну сполучення з Маріупольським напрямком взагалі відсутнє, дороги перекрито, мости сполучення зруйновані, з усіма пунктами, де впроваджується проект, повністю відсутній мобільний зв'язок. Приміщення Маріупольської міської організації ТЧХУ, де працювали міжрегіональний координатор та два кейс-менеджери, зруйноване. Доля співробітників невідома – вони не виходять на зв'язок з першого березня, включаючи 23 ДОТ-провайдери, бухгалтера та водія. Викликає велике занепокоєння доля міжрегіональної координаторки Ірини Євсікової, яка приймає інсулін, якого немає можливості дістати.

Міста Маріуполь, Мар'інку, Нікольське, Мангуш, Вугледар, Волноваха та поблизу розташовані села, зруйновано. На жаль, співробітників проекту у списках евакуйованих не має...

Пряма мова: Любов Бережна, Директор Донецької обласної організації ТЧХУ:

Чи вдалося цим людям виїхати з того пекла - поки невідомо. У перші дні війни всі клієнти були проінформовані в телефонному режимі про те, що в умовах війни люди, які вимушено змінять місце проживання, мають стати на облік за новим місцем проживання та продовжити лікування. Але, дивлячись на наявну ситуацію, розумієш, що не всі зможуть це зробити. Дай Боже їм сил оговтатися від пережитого страхіття! Ми готові надати їм допомогу, але після того, як вони дадуть про себе знати і ми будемо розуміти де вони знаходяться. Для нас дуже важливо, щоб кожен пацієнт мав змогу отримати консультацію фахівця та ПТП в будь-якому із закладів України незалежно від місця їх перебування під час війни.

На теперішній час уся територія Донецької області під обстрілами. Ми в розпачі! Ми розуміємо, що люди, які хворіють на туберкульоз повинні добре харчуватися та мати гарний емоційний стан. В мирний час було проведено багато консультацій психологом, для того, щоб люди повірили в себе, в своє майбутнє, знайшли сенс життя та не переривали лікування. Але зараз картина змінилася. Війна прийшла на нашу землю. Люди страждають від болю, від втрати рідних, від нестачі їжі та медикаментів. На превеликий жаль, багато часу змушені проводити в бомбосховищах та підвалах, що небезпечно для наших клієнтів. Метою проекту було 100% виконання індикаторів ефективності лікування. Всі ми разом проводили велику роботу щоб досягти мети і

вилікувати якомога більше людей. Але сьогодні ця ціль під загрозою. Розуміємо, що клієнти, які вживають алкоголь, можуть порушувати схему прийому ПТП, що призведе до непередбачених наслідків та поганих результатів. Але головне зараз всім вижити...

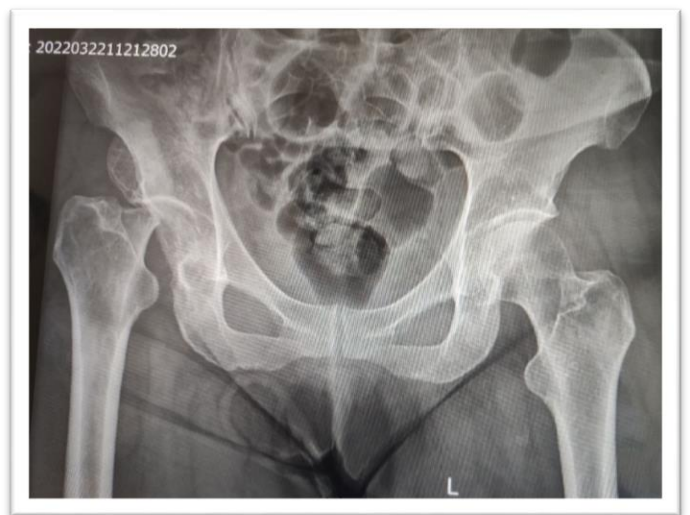
АДРЕСНА ДОПОМОГА

З історією Ольги в чаті співробітників Альянсу поділився вихідець з Маріуполя Віктор, просячи про допомогу. Вона змогла втекти з Маріуполя до Бердянська разом із важкопораненою мамою, їй знадобилася допомога для евакуації до Запоріжжя для невідкладної медичної допомоги, щоб врятувати матір.

Розмовляючи з Ольгою вчора ввечері, ми почули історію про те, як пекло увійшло в її життя. Вона з родиною готувалися до евакуації і на півдня приїхали в Маріупольський театр; оскільки евакуація не відбулася, а почався сильний обстріл, вони провели в театрі 14 днів. Потім його розбомбили росіяни. Із 1300 людей, що ховалися в укритті, лише близько 50-м вдалося втекти. Ольга згадує страшні враження від трупів та частин тіл, які валялися в театрі та на вулицях. Чоловік Ольги загинув, мати тяжко поранена. Лікарів у Маріуполі російські солдати тримали в заручниках, не випускали з міста – для надання медичної допомоги російським солдатам. Будинок Ольги був зруйнований. Вона заплатила всі гроші, що у неї були, аби перевезти важко поранену маму з Маріуполя до Бердянська. Вона втратила все, її квартиру зруйнували і спалили разом з усім, що залишилося.

Фото: Мати Ольги – до, після і її поранення

Альянс скористувався фондом екстреної допомоги, люб'язно наданим Frontline AIDS (Великобританія), для негайного переказу грошей Ользі, деякі наші співробітники також зробили індивідуальні пожертви, тож рано вранці вона змогла організувати транспорт і вже дісталася з мамою обласної лікарні в Запоріжжі. Вона плакала по телефону, знову і знову повторюючи: «Ми живі, ми в Запоріжжі, ми втекли з пекла». Ми надали інформацію про Ольгу нашим партнерам-виконавцям в Запоріжжі, щоб забезпечити подальшу турботу та підтримку їй та її мамі.

Щоб підтримати нашу роботу з надання невідкладної допомоги, просимо вашої підтримки шляхом пожертвувань у будь-якій сумі на наступні рахунки:

Одержувач: **Міжнародний благодійний фонд «Альянс громадського здоров'я»**
Код ЄДРПОУ: 26333816

UAN:

Назва банку: АТ «КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК»
р/р: UA713006140000026009500198916, Призначення платежу: Благодійна допомога.

Реквізити для переказів в іноземній валюті

Beneficiary: ICF "Alliance for Public Health"

Address: 24 Bulvarno-Kudriavska St., 01601 Kyiv, Ukraine

Bank name: JSC "Credit Agricole Bank"

SWIFT code: AGRUUAUKXXX, Bank address: 42/4, Pushkinska St., Kyiv – 01004, Ukraine

USD (bank correspondent is compulsory):

Account number: UA073006140000026009500299105

Correspondent bank name: Credit Agricole SA (France)

SWIFT code: AGRIFRPP, Account Number: 20586620000

Correspondent bank address: 12, place des Etats-Unis 92127 Montrouge Cedex, France

EUR (bank correspondent is not compulsory):

Account number: UA063006140000026000500198937

Correspondent bank name: Credit Agricole S.A.

SWIFT code: AGRIFRPP, Acc. No.: 20586612000

Correspondent bank address: Paris, France

GBP (bank correspondent is preferable):

Account number: UA773006140000026008500198939

Correspondent bank name: Credit Agricole SA (France)

SWIFT code: AGRIFRPP, Acc. No.: 21185549000

Correspondent bank address: 12, place des Etats-Unis 92127 Montrouge Cedex, France

Purpose of Payment: Donation.

Разом ми сильні!

МБФ «Альянс громадського здоров'я»

Контактна особа: Мирослава Андрущенко

e-mail: andrushchenko@aph.org.ua

Тел. +38 (067) 232 4982 (також Viber, Telegram, WhatsApp)

www.aph.org.ua FB: AlliancePublicHealth